Einduitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0507B

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, A. Tevel, mr. P.G. Salvadori, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Datum uitspraak	18 oktober 2024
Klacht van	De heer [naam 1] en mevrouw [naam 2], verder gezamenlijk te noemen de consumenten
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A. gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen

Samenvatting

Einduitspraak. In de tussenuitspraak is geoordeeld dat de consumenten er gerechtvaardigd op mochten vertrouwen dat er een variabele rente was overeengekomen. Partijen hebben zich hierna nader uitgelaten over de (hoogte van de) schade maar zijn niet nader tot elkaar gekomen omdat er discussie is ontstaan over de vraag of de consumenten wel of niet recht hebben op een variabele rente. De commissie beslist dat de consumenten recht hebben op een variabele rente zolang zij de rente niet vastzetten. Zolang er een variabele rente van toepassing is, dient de bank periodiek het verschil tussen de vaste rente en de variabele rente aan de consumenten te crediteren/vergoeden. De consumenten hebben echter geen recht op de plusvoorwaarden.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om de tussenuitspraak van 18 juni 2024 en de daarin genoemde stukken.

1.2 De consumenten zijn in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. V.J.A. van Hees van Stichting Achmea Rechtsbijstand.

1.3 De commissie heeft in de tussenuitspraak van 18 juni 2024 vastgelegd dat de uitspraak in deze procedure niet-bindend is. Dat betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

1.4 Na de tussenuitspraak hebben partijen nadere akten ingediend en zich uitgelaten over de omvang van de schade.

2. Het geschil

De tussenuitspraak

2.1 Voor de feiten, de vordering, de grondslag en het verweer verwijst de commissie naar de tussenuitspraak van 15 maart 2024 (hierna: de tussenuitspraak).

2.2 De commissie heeft in de tussenuitspraak – kort gezegd – geoordeeld dat de consumenten er in de gegeven omstandigheden op mochten vertrouwen dat een variabele rente op hun hypothecaire geldlening van toepassing zou worden. De bank had gelet daarop per 31 mei 2023 het rentetype voor de hypothecaire geldlening moeten wijzigen naar een variabele rente. De bank is daarom gehouden om de schade aan de consumenten te vergoeden. De commissie heeft partijen in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over de omvang van de schade en heeft iedere verdere beslissing aangehouden.

3. De beoordeling

De reacties van partijen

3.1 Na de tussenuitspraak hebben de consumenten een schadeberekening gemaakt van de door hen geleden schade in de periode mei 2023 – juli 2024. Hierbij is een vergelijking gemaakt tussen de maandtermijnen die zij hebben betaald en die gebaseerd is op de vaste rente en de maandtermijnen die zij zouden hebben betaald indien er een variabele rente op de hypothecaire geldlening van toepassing zou zijn. Volgens de consumenten komt dat neer op een bedrag van € 2.055,33. De consumenten merken daarbij tevens op dat het voor hun van belang is dat zij het recht op de variabele rente behouden. De bank is bereid om voornoemd bedrag aan de consumenten te vergoeden. De bank stelt echter ook dat er geen recht bestaat op een variabele rente omdat zij de hypothecaire geldlening hebben afgesloten onder basisvoorwaarden en niet onder plusvoorwaarden.

3.2 Hierop hebben de consumenten aangegeven niet akkoord te zijn met het voorstel van de bank om de klacht door middel van de betaling van het bedrag van € 2.055,33 af te wikkelen. Zij stellen zich namelijk op het standpunt dat zij wel recht hebben op een variabele rente. Deze hele kwestie ging namelijk om het verkrijgen, dan wel het behouden van de mogelijkheid gebruik te maken van een variabele rente. De commissie heeft in de tussenuitspraak immers geoordeeld dat de bank hierover een toezegging heeft gedaan waar zij gerechtvaardigd op mochten vertrouwen.

3.3 De commissie stelt vast dat er tussen partijen discussie is ontstaan over de uitleg van de tussenuitspraak. De commissie beslist als volgt.

3.4 De commissie benadrukt dat de consumenten geen recht hebben op omzetting van basisvoorwaarden naar de plusvoorwaarden. Wel hebben zij – ook voor een lange periode – recht op een variabele rente. Uit de tussenuitspraak blijkt immers dat de bank een toezegging heeft gedaan over de variabele rente waar de consumenten in de gegeven omstandigheden op mochten vertrouwen. Zolang de consumenten er niet voor kiezen om de rente vast te zetten, hebben zij recht op een variabele rente.

3.5 Dat het systeem van de bank variabele rente op de geldlening van de consumenten niet toelaat, maakt het voorgaande niet anders. Wel leidt dat ertoe dat de bank in de (financiële) situatie moet brengen waarin zij zich zouden hebben bevonden als zij per 31 mei 2023 een variabele rente zouden hebben gekregen. De bank is daarom gehouden om het verschil tussen de geldende variabele rente en de rente die de consumenten nu betalen periodiek te vergoeden (dan wel te debiteren indien de variabele rente hoger zou worden dan de rente die de consumenten nu betalen), zolang de consumenten de variabele rente niet vastzetten of op andere wijze doen eindigen. De commissie acht het daarbij in de gegeven omstandigheden redelijk dat de bank ieder kwartaal dit verschil over de drie daaraan voorafgaande maanden vergoedt, maar de bank mag dit ook iedere maand doen. Zodra er door de consumenten gekozen wordt voor een vaste rente, vervalt daarmee het recht op de variabele rente.

De conclusie

3.6 De conclusie is dat de bank een toezegging heeft gedaan die zij moet nakomen zolang de consumenten er niet voor kiezen om de rente vast te zetten of op andere wijze de variabele rente te beëindigen. Het verschil tussen de betaalde rente op basis van de vaste rente en de variabele rente dient de bank periodiek aan de consumenten te vergoeden, dan wel te debiteren indien de variabele rente hoger zou zijn dan de vaste rente.

4. De beslissing

De commissie beslist dat:

- de bank door haar gedane toezegging over de variabele rente moet nakomen, en
- de bank periodiek, in ieder geval ieder kwartaal, het verschil tussen de betaalde vaste rente en de variabele rente aan de consumenten moet vergoeden, dan wel te debiteren indien de variabele rente hoger zou zijn dan de vaste rente.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl